

at tage Sten eller Sand eller at grave disse Rønder, som man mener gøre saa megen Ulykke. Man kunde saa ogsaa i fornødent Fald faa Bestemmelser indført om, hvorvidt en Mand kunde begære Kystfredning ud for en Kyst, som ikke tilhører ham, altsaa ikke blot den Mand, hvis Ejendom ikke støder op til Havet, men ogsaa Nabo-ejeren, hvis Kyst støder op til Havet. For det kan dog ikke nægtes, at dette, at en Mand skal kunne begære Kystfredning med Hensyn til en Kyststrækning, der ikke tilhører ham selv, er noget ganske aparte, som hidtil har ligget ganske uden for Loven. Og vil man ind paa i visse Tilfælde at tilstede en saadan Beskyttelse af Hensyn til de Ejendomme, der ikke grænse til Havet, i alt Fald ikke paa vedkommende Sted, er det noget, der burde lægges i det offentlige Haand. Det maatte være Landbrugsministeriet, der gennem sine sagkyndige maatte kunne tage Bestemmelse derom. Jeg henstiller derfor til det meget ærede Udvalg, om det ikke kunde finde en Udvej, hvorved der i Forbindelse med denne Lov kunde gives saadanne Bestemmelser i en eller flere Paragraffer, hvorved Statens Indriben i de Tilfælde, som jeg her har nævnt, altsaa hvor der maaske endogsaa i betydelig Afstand af Kysten er Fare for denne ved udbredt Stenfiskeri, navnlig naar det drives industrielt ved Damp osv., og dels i de Tilfælde, hvor det af Hensyn til andre Ejendomme, som ikke grænse til Kysten paa vedkommende Sted, maa anses for nødvendigt at sikre Kysten, blev tilladt. Jeg tror ikke, det vil være saa vanskeligt at finde en saadan Bestemmelse, og jeg henstiller det, som sagt, derfor til det ærede Udvalg.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg skal kun tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af den ærede Ministers Udtalelse om, at han mangler Midler til at kunne gennemføre det Tilsyn ved Kysterne, som jeg tillod mig at foreslaa. Ministeren har jo virkelig paavist et saadant Middel, nemlig det Toldvæsen, som ogsaa hidtil har været benyttet, til at føre Tilsyn med Stenfiskeriet. Der behøves ikke saa mange Midler. Jeg tror ikke, at Toldvæsenet nu har saa meget at bestille, at det ikke nok kunde anvendes noget mere, og saaledes ogsaa her.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Steffensen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at Betænkningerne over Skattelovforslagene kunne ventes snart at ville fremkomme. Under Forudsætning af, at dette bliver Tilfældet, agter jeg at sætte dem til Behandling paa Tirsdag i næste Uge, hvilket jeg allerede i Dag gør opmærksom paa, for at ærede Medlemmer kunne have Lejlighed til forinden at studere Betænkningen.

Det næste Møde afholdes paa Mandag den 18de ds., Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

1) *Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Kystfredning.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til en Tilføjelse til § 10 i Lands-tingets Forretningsorden.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

Mødet hævet Kl. 2.55'.